

DIVINE MERCY SUNDAY

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

April 7,
2024

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

SECOND SUNDAY OF EASTER SUNDAY OF DIVINE MERCY APRIL 7, 2024

© J. S. Paluch Co., Inc.

Blessed are those who have not seen and have believed.

— John 20:29b

Just as the disciples were unmoved by the hopeful enthusiasm of Mary Magdalene who had seen the Lord, so Thomas was unmoved by the witness of the disciples who told him they too had seen the Lord. Thomas, it seems, was an even harder nut to crack than the other disciples. He is one of those people who insist on certain conditions being met before he makes a move, “Unless I see, I can’t believe.” As he had done with the other disciples, the Lord takes Thomas on his own terms. He accommodates himself to Thomas’ conditions and says, “Put your finger here.” The gospel today implies that the Lord meets us wherever we are. He takes us seriously in all our fears and doubts. The Lord is prepared to stand with us on our own ground, whatever that ground is, and from there he will speak to us a word suited to our personal state of mind and heart. We don’t have to get ourselves to some particular place in order for the Lord to engage with us. He takes himself to where we are, wherever it is a place of fear or of doubt. We might pray this Easter season for the openness to receive the Lord’s coming into the concrete circumstances of our own lives, so that we too might say with Thomas, “My Lord and my God.” We might also pray that, like the Lord, we would receive others where they are, rather than where we would like them to be.

THE DIVINE MERCY NOVENA

Jesus I Trust in You!

Jesus asked that the Feast of the Divine Mercy be preceded by a Novena to the Divine Mercy which would begin on **Good Friday**.

He gave St. Faustina an intention to pray for on each day of the Novena, saving for the last day the most difficult intention of all, the lukewarm and indifferent of whom He said:

"These souls cause Me more suffering than any others; it was from such souls that My soul felt the most revulsion in the Garden of Olives. It was on their account that I said: 'My Father, if it is possible, let this cup pass Me by.' The last hope of salvation for them is to flee to My Mercy."

In her diary, St. Faustina wrote that Jesus told her: **"On each day of the novena you will bring to My heart a different group of souls and you will immerse them in this ocean of My mercy ... On each day you will beg My Father, on the strength of My passion, for the graces for these souls.**

—Internet

"O incomprehensible and limitless Mercy Divine, To extol and adore You worthily, who can? Supreme attribute of Almighty God, You are the sweet hope for sinful man."

—Sr. Faustyna Diary (951)

OR IS IT?

© J. S. Paluch Co., Inc.

Too often we are more like Thomas than we might like to think. We are disturbed when we can’t directly see or experience the results of our faith. We want some evidence for all the years of faith and struggle when there seems so little to show for our faith. The mistake that Thomas made and that we make is thinking that if

we could just see some evidence that our faith makes a difference, then it would be easier to have faith. But it is not the evidence that makes faith possible. Thomas does not gain his faith because he puts his hands in Jesus’ wounds. Thomas gains faith because Jesus comes back. Jesus comes back again and again and again. Jesus returns every time we ask for his presence in our life because Jesus never really leaves. Thomas had only to ask. We need only ask.

—Copyright © J. S. Paluch Co., Inc

Today's Readings: *Acts 4:32-35; Ps 118:2-4, 13-15, 22-24; 1 Jn 5:1-6; Jn 20:19-31*

TREASURES FROM OUR TRADITION

The origins of the custom of burning a lamp before the tabernacle are in Jewish worship, where a lamp called *ner tamid* or “eternal flame” burns before the ark in every synagogue. The ark contains the sacred scrolls of the Torah. The flame represents the menorah in the Temple, and therefore is never extinguished. In fact, the word “tabernacle” itself is derived from Hebrew, as *taber* is the Hebrew word for “tent,” and hearkens back to the forty years of wandering in the desert. The pilgrim people were sustained in hope by an awareness that God was not only in the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night, but had quite literally “pitched his tent with them” in the shelter for the Ark of the Covenant. Some artisans have used this theme of “ark” or “tent” to design a tabernacle for the Blessed Sacrament.

In Christian practice, Anglicans and Catholics use a sanctuary lamp to point toward the presence of the reserved sacrament, and Lutherans use it as a sign of God’s presence in the house of worship, but not necessarily as a clue that the Eucharist is reserved. Why, even in an age of electric light, is the sanctuary lamp an oil light or candle? Perhaps not only to point to Christ, the light of the world, but also to point to sacrifice. For the light to exist, there must be sacrifice. The oil or wax is transformed into light, just as those who pray here, or who will receive viaticum from here, are called to transformation in Christ.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

Suffering is a great grace; through suffering the soul becomes like the Savior; in suffering love becomes crystallized; the greater the suffering, the purer the love.”

—Sr. Faustyna Diary (57)

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl B, 2 Niedziela Wielkanocna

Czytania: Dz 4:32-35; Ps 118:2-4, 13-15, 22-24;
1 J 5:1-6; J 20:19-31

Dzisiejsze czytania biblijne są niezwykle harmonijnie zespółone i podejmują ten sam temat, dotyczący mianowicie wiary.

Słuchając najpierw krótkiego opisu przedstawiającego życie pierwszych chrześcijan w Jerozolimie, mieliśmy możliwość podziwiać owoce żywej wiary w Chrystusa. Jakże przedziwna jedność istniała w gminie jerozolimskiej, z jaką mocą Apostołowie świadczyli o zmartwychwstaniu Pana! A św. Jan, nawiązując do tego samego tematu, przypomniał, że chrześcijańska wiara jest wiarą w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Wreszcie Ewangelia, mówiąc o "niewiernym Tomaszem" przedstawiła nam także zagadnienie wiary, przynosząc specjalną pochwałę Chrystusa dla tych, co sprawdzie Go nie widzieli, ale w Niego uwierzyli.

W takiej sytuacji wypada nam dziś - zebranym na sprawowanie Ofiary Ciała i Krwi Chrystusa - podjąć ten sam temat i rozważyć najpierw, co to znaczy wierzyć w Chrystusa, aby następnie wniknąć w tajniki własnego sumienia i zapytać siebie: jak to jest z wiarą w naszym chrześcijańskim życiu.

Zagadnienie wiary może być rozpatrywane wieloaspektowo. I tak czasem przez słowo "wiara" rozumiemy zespół czy zbiór prawd, w które należy wierzyć. W tym sensie, mówiąc o wierze katolickiej, mamy na uwadze całą nieskażoną naukę Chrystusa, zwłaszcza przedstawioną przez Nauczycielski Urząd Kościoła. Stąd pojawia się słowo "depozyt wiary", który stanowi tradycja i Pismo święte - depozyt słowa Bożego powierzony Kościołowi (KO, nr 10, 1).

Nam jednak chodzi dziś głównie o analizę słowa "wierzyć". Wypowiadając słowo "wierzę" zawsze domyślnie dodaje się "komuś". Jeśli bowiem nawet nierzaz mówimy "wierzyć w coś", w konsekwencji jednak oznacza to "wierzyć komuś", ponieważ przedmiot wiary jest przez kogoś przekazywany i ostatecznie wierzymy przekazującemu. Z tej też racji akt wiary stawia nas wobec drugiej osoby. Zauważmy, że z punktu widzenia psychologicznego podstawę wiary w tym ujęciu stanowi zaufanie drugiej osobie; wierzymy komuś, bo mamy do niego zaufanie. Z kolei powstaje jednak pytanie, co stanowi podstawę zaufania komuś. Pozostając nadal na płaszczyźnie psychologicznej musimy powiedzieć, że wchodzi tutaj w grę wiele czynników, nie zawsze jednakowo racjonalnych. Czasem o zaufaniu lub nieufności mogą zadecydować nawet błahe powody. Tutaj może wchodzić w grę także dobrze zorganizowany system propagandowy. Na ogół jednak wspomnianą podstawę zaufania stanowi prawdomówność osoby. Wyrażamy to nierzaz w takim stwierdzeniu: wierzę komuś, ponieważ mam przekonanie, że mówi prawdę.

W 1945 r., w związku z kapitulacją, cesarz Japonii był zmuszony oświadczyć publicznie przez radio, że nie jest "synem bożym". Było to dla wielu Japończyków przyczyną załamania się, ponieważ mieli do cesarza zau-

fanie, wierzyli mu; zdarzały się wypadki samobójstwa. Jeden z polskich franciszkanów, który przebywał w czasie wojny w japońskim Niepokalanowie w Nagasaki, opowiada, że najwięcej miał trudności w związku z boskim kultem cesarza. Zwłaszcza pod koniec wojny nawiedzał go często wysłannik policji, który wciąż wracał do delikatnego pytania: "Jak nauczysz dzieci, gdy chodzi o boskie pochodzenie cesarza?" Przez pewien czas udawało mu się unikać bezpośredniej odpowiedzi, ale w końcu policjant zażądał, aby przedstawił sprawę tak, jak konkretnie wykłada dzieciom. Ojciec westchnął do Matki Bożej i powiedział mniej więcej w ten sposób: my chrześcijanie wierzymy, że Pan Jezus jest Synem Bożym, bo mamy na to liczne dowody. Chcielibyśmy właśnie poznać też dowody, które mogą stwierdzić boskie pochodzenie cesarza. Słuchacz się zastanowił i podobno tylko tyle powiedział: no tak, trzeba by to udowodnić, że cesarz jest "synem bożym".

My wierzymy Chrystusowi, ponieważ mamy do Niego najgłębsze zaufanie. On nas umiłował i wydał samego siebie za wszystkich, aby mieli życie i to w obfitości. Stąd wierzymy Chrystusowi i nasza wiara zwycięża świat.

Ewangelie przedstawiają kilka konkretnych przykładów wiary w Chrystusa. W związku z zapowiedzią Eucharystii wielu uczniów odstąpiło od Mistrza; wtedy zapytał Apostołów: Czyż i wy chcecie odejść? Odpowiedział Mu Szymon Piotr: "Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali (przekonali się), że Ty jesteś Synem Bożym" (J 6, 67-69). Natomiast dziś inny Apostoł, Tomasz, mówi do Chrystusa: "Pan mój i Bóg mój", wyznając w ten sposób swoją wiarę w Jego bóstwo. W obydwu aktach wiary zawarte było głębokie wewnętrzne przekonanie, zaufanie do osoby Chrystusa. Potwierdziło to dalsze życie Apostołów, którzy nie tylko odważnie głosili Ewangielię, ale przypieczętowali ją krwią męczeńską.

Tak więc mamy zawierzyć Chrystusowi. Trzeba powiedzieć, że po ludzku rzecz ujmując, każdy człowiek dobrej woli ma wystarczającą podstawę zawierzenia Jezusowi. Nasze zaufanie do Niego opiera się na całym Jego posłannictwie, popartym licznymi znakami, a zwłaszcza na Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Ponadto musimy pamiętać o tym, że o człowieka nieuprzedzonego wspiera zawsze łaska wiary, która wspomaga naszą ludzką słabość i pozwala zawierzyć Chrystusowi bez granic.

Nasze zawierzenie Zbawicielowi musi znaleźć wyraz w postawie prawdziwie chrześcijańskiej. Stąd św. Jan tak mocno dziś przypomina, że ten, kto naprawdę wierzy w Chrystusa, musi Go także miłośćować, a miłość wyraża się z kolei w wypełnianiu przykazań Bożych.

- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

**„O niepojęte i niezgłębione Milosierdzie Boże,
Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może,
Największy przymiocie Boga Wszechmocnego,
Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego”**

"Dzienniczek Św. Faustyny" (951)

„TAK " KOŚCIOŁOWI

Święty Paweł mówi, że "Kościół jest Ciałem Chrystusa". Oznacza to, że został ukształtowany zgodnie z zamysłem Chrystusa jako wspólnota zbwienia. Kościół jest Jego dziełem, nieustannie go buduje, gdyż Chrystus dalej w nim żyje i działa. Kościół należy do Niego i pozostanie Jego na wieki. Trzeba, abyśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła, który tworzymy.

Jeśli naszą wiarą i życiem mówimy "tak" Chrystusowi, to trzeba również powiedzieć "tak" Kościołowi. Chrystus powiedział do apostołów i ich następców: "Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wasi gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi tym, który Mnie posłał". Staramy się zawsze wielkodusznie i w duchu ufności przyjmować to, co nam Kościół głosi, czego nas naucza.

Droga, jaką wskazuje nam Chrystus żyjący w Kościele, prowadzi ku dobru, ku prawdzie, ku życiu wiecznemu. Jest to przecież Chrystus przemawiający, Chrystus przebaczający, Chrystus uświęcający.

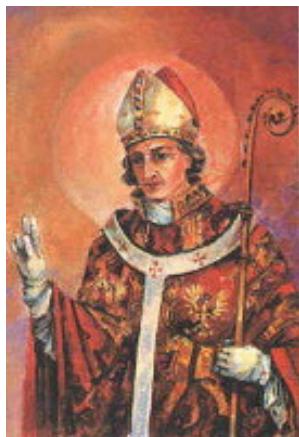
Jan Paweł II, Homilia, Częstochowa 1997 (wyjatek)

MIŁOSIERNY JEZUS W EWANGELII

Miłosierdzie to nie tylko słowo wyjęte z Ewangelii, to także Osoba samego Jezusa Chrystusa; to miłość Boga, który stał się tak bardzo bliski człowiekowi, że przybrał ludzkie ciało, twarz i serce.

Bóg ofiarował się nam, nędznym, by powiększyć nasze serca na wzór Jego serca; by uczynić nas zdolnymi do miłości takiej, jaką On nas kocha, miłości przepełnionej miłosierdziem, całkowicie bezinteresownej. Na kartach Ewangelii stale spotykamy się z Miłosiernym Jezusem, uzdrawiającym, przebaczającym, kochającym.

ST. STANISLAUS—11 APRIL

Stanislaus was born of noble parents on July 26th at Szczepanow near Cracow, Poland. He was educated at Gnesen and was ordained there. He was given a canonry by Bishop Lampert Zula of Cracow, who made him his preacher, and soon he became noted for his preaching. He became a much sought after spiritual adviser. He was successful in his reforming efforts, and in 1072 was named Bishop of Cracow.

He incurred the enmity of King Boleslaus the Bold when he denounced the King's cruelties and injustices and especially his kidnapping of the beautiful wife of a nobleman. When Stanislaus excommunicated the King and stopped services at the Cathedral when Boleslaus entered, Boleslaus himself killed Stanislaus while the Bishop was saying Mass in a chapel outside the city on April 11. Stanislaus has long been the symbol of Polish nationhood. He was canonized by Pope Innocent IV in 1253 and is the principle patron of Cracow. His feast day is April 11th.

—brewiarz.pl

O JEZU MÓJ, PRZEMIEŃ MNIE W SIEBIE, BO TY WSZYSTKO MOŻESZ.

„Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przyjemot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi do tego, o Panie, aby oczy moje były miłosierne, bym nigdy nie podejrzewała i nie sądziła według zewnętrznych pozorów, ale upatrywała to, co piękne w duszach bliźnich, i przychodziła im z pomocą”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, aby słuch mój był miłosierny, bym skłaniała się do potrzeb bliźnich, by uszy moje nie były obojętne na bóle i jęki bliźnich”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, Panie, aby język mój był miłosierny, bym nigdy nie mówiła ujemnie o bliźnich, ale dla każdego miała słowo pociechy i przebaczenia”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

„Dopomóż mi, Panie, aby ręce moje były miłosierne i pełne dobrych uczynków, bym tylko umiała czynić dobrze bliźniemu, na siebie przyjmować cięższe, mozołniejsze prace”.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

Na podstawie modlitwy św. s. Faustyny (Dz. 163)

10 LAT OD KANONIZACJI JANA PAWŁA II CZTERECH PAPIEŻY

Kanonizacja w Niedzielę Miłosierdzia Bożego 27 kwietnia 2014 roku przeszła do historii Kościoła jako wyjątkowa. Papież w obecności swego emerytowanego poprzednika Benedykta XVI wyniósł na ołtarze dwóch biskupów Rzymu. Dlatego był to dzień czterech papieży - podkreślają watykanisi.

W homiliach Franciszek powiedział o Janie Pawle II i Janie XXIII: „Byli to dwaj ludzie mężczyźni, pełni szczerości Ducha Świętego. Złożyli Kościołowi i światu świadectwo dobroci Boga i Jego miłosierdzia.

Byli kapelanami, biskupami i papieżami dwudziestego wieku. Poznali jego tragedie, ale nie byli nimi przytłoczeni. Silniejszy był w nich Bóg; silniejsza była w nich wiara w Jezusa Chrystusa”.

Papież Franciszek przedstawił nowych świętych jako ludzi „żywnej nadziei”.

ŚWIĘTY STANISŁAW, BISKUP I MĘCZENNIK GŁÓWNY PATRON POLSKI— 11 KWIETNIA

Biskup krakowski, Lambert Suła, mianował Stanisława kanonikiem katedry. Na zlecenie biskupa Stanisław założył, jak się przypuszcza, Rocznik krakowski, czyli rodzaj kroniki katedralnej, w której notował ważniejsze wydarzenia z życia diecezji. Po śmierci Lamberta (1070) Stanisław został wybrany jego następcą. Wybór ten zatwierdził papież Aleksander II. Konsekracja odbyła się jednak dopiero w roku 1072. Dwa lata przerwy wskazywałyby, że mogło chodzić w tym wypadku o jakieś przetargi, których okoliczności bliżej nie znamy.

O samej działalności duszpasterskiej Stanisława wieemy niewiele. Dał się poznać jako pasterz gorliwy, ale i bezkompromisowy. Pewnym jest, że w swojej rodzinnej wiosce wystawił drewniany kościół pod wezwaniem św. Marii Magdaleny, który dotrwał do XVIII wieku. Dla biskupstwa nabył wieś Piotrawin na prawym brzegu Wisły. Jest bardzo prawdopodobne, że wygrał przed sądem księżycem spór o tę wieś ze spadkobiercami jej zmarłego właściciela. Opowieść o wskrzeszeniu Piotra jest legendą.

Na pierwszym miejscu jednak największą zasługą Stanisława było to, że dzięki poparciu króla Bolesława Śmiałego, który go protegował na stolicę krakowską, udał się do papieża Grzegorza VII wyjechać wskrzeszenie metropolii gnieźnieńskiej. W ten sposób raz na zawsze ustąpiły automatycznie pretensje metropolii magdeburskiej do zwierzchnictwa nad diecezjami polskimi. Św. Grzegorz VII przysłał do Polski 25 kwietnia 1075 r. swoich legatów, którzy orzekli prawomocność erygowania metropolii gnieźnieńskiej z roku 999/1000 oraz jej praw. Prawdopodobnie ustanowili też oni na stolicy arcybiskupiej św. Wojciecha nowego metropolite, którego jednak imienia nie znamy.

W centrum zainteresowania kronikarzy znalazł się przede wszystkim fakt zatargu Stanisława z królem Bolesławem Śmiałym, który zadecydował o chwale pierwszego, a tragicznym końcu drugiego. Trzeba bowiem przyznać, że Bolesław Śmiałego, zwany również Szczodrym, należał do postaci wybitnych. Popierał gorliwie reformy Grzegorza VII. Po zawierusze pogórskiej odbudował wiele kościołów i klasztorów. Sprowadzał chętnie nowych duchownych do kraju. Koronował się na króla i przywrócił Polsce suwerenną powagę.

Gall Anonim tak opisuje morderstwo Stanisława: "Jak zaś król Bolesław został z Polski wyrzucony, długo byłoby opowiadać. Lecz to wolno powiedzieć, że nie powinien pomazaniec na pomazańcu jakiegokolwiek grzechu cielesnie mścić. Tym bowiem sobie wiele zaszkodził, że do grzechu grzech dodał; że za bunt skazał biskupa na obcięcie członków. Ani więc biskupa-buntownika nie uniewinniamy, ani króla mszczącego się tak szpetnie nie zalecamy". Z tekstu wynika, że Gall sympatyzuje z królem, a biskupowi krakowskiemu przypisuje wyraźnie zdradę. Nie można się temu dziwić, skoro kronikarz żył z łaski księżnej. Pisał bowiem swoją historię na dworze Bolesława

Krzywoustego, bratanka Bolesława Śmiałego. Mamy jeszcze jedną kronikę, napisaną przez bł. Wincentego Kadłubka, który był kolejnym biskupem krakowskim - a więc miał dostęp do źródeł bezpośrednich, których my dziś nie posiadamy. Według jego relacji sprawy miały przedstawiać się w sposób następujący: "Bolesław był prawie zawsze w kraju nieobecny, gdyż nieustannie brał udział w zbrojnych wyprawach.

Kiedy król szalał, aby złamać opór, Stanisław jako jedyny - według kroniki Kadłubka - miał odwagę upomnieć króla. Kiedy zaś ten nic sobie z upomnienia nie czynił i dalej szalał, biskup rzucił na niego klątwę, czyli wyłączył króla ze społeczności Kościoła, a przez to samo zwolnił od posłuszeństwa poddanych. To zapewne Gall nazywa buntem i zdradą. Ze strony Stanisława był to akt niezwykłej odwagi pasterza, ujmującego się za swoją owczarnią, chociaż zdawał sobie sprawę z konsekwencji, jakie mogą go za to spotkać.

Autorytet Stanisława musiał być w Polsce ogromny, skoro według podania nawet najbliżsi stronicy króla Bolesława nie śmiali targnąć się na jego życie. Król miał to uczynić sam. 11 kwietnia 1079 roku Bolesław udał się na Skałkę i w czasie Mszy świętej zarząbił biskupa uderzeniem w głowę. Potem kazał poćiartować jego ciało. Ówczesnym zwyczajem bowiem ciało skazańca niszczono. Duchowni ze czcią pochowali je w kościele św. Michała na Skałce. Fakt ten jest dowodem czci, jakiej wtedy męczennik zażywał. Czaszka Stanisława posiada wszystkie zęby. To by świadczyło, że biskup zginął w pełni sił męskich. Mógł mieć ok. 40 lat. Na czaszce widać ślady 7 uderzeń ostrego żelaza, co potwierdza rodzaj śmierci, przekazany przez tradycję. Największe cięcie ma 45 mm długości i ok. 6 mm głębokości. Stanisław został uderzony z tyłu czaszki.

Na wiadomość o dokonanym w tak ohydny sposób mordzie na biskupie, przy ołtarzu, w czasie sprawowania Najświętszej Ofiary, cały naród stanął przeciwko królowi. Opuszczony przez wszystkich, musiał udać się na banicję. Bolesław Śmiały usiłował jeszcze szukać dla siebie poparcia na Węgrzech u św. Władyśława. Ten mu jednak odmówił. Zmarł tamże zapewne w 1081 roku. Istnieje podanie, że dwa ostatnie lata król spędził na ostrej pokucie w klasztorze benedyktyńskim w Osjaku, gdzie też miał być pochowany.

W 1088 roku dokonano przeniesienia relikwii św. Stanisława do katedry krakowskiej. Kadłubek przytacza legendę, że ciała strzegły orły, wspomina też o cudownym zrośnięciu się porąbanych części ciała.

Św. Stanisław jest głównym patronem Polski (obok NMP Królowej Polski i św. Wojciecha, biskupa i męczennika); ponadto także archidiecezji gdańskiej, gnieźnieńskiej, krakowskiej, poznańskiej i warszawskiej oraz diecezji: lubelskiej, płockiej, sandomierskiej i tarnowskiej. Św. Jan Paweł II nazwał go "patronem chrześcijańskiego ładu moralnego". W ciągu wieków przywoływano legendę o zrośnięciu się rozsieczonego ciała św. Stanisława. Kult Świętego odegrał w XIII i XIV wieku ważną rolę historyczną jako czynnik kształcania się myśli o zjednoczeniu Polski. Wierzono, że w ten sam sposób - jak ciało św. Stanisława - połączy się i zjednoczy podzielone wówczas na księstwa dzielnicowe Królestwo Polskie.

Polski Ośrodek pragnie złożyć serdeczne podziękowanie i wyrazi uznania naszemu Chórowi „Totus Tuus” oraz jego dyrektorowi i organistie panu Andrzejowi Warzocha za ich wysiłek i energię, które włożony w nasze obchody Świąt Wielkanocnych.

The Polish Center would like to extend a sincere thanks and appreciation to our Center Choir “Totus Tuus” and its Director and our Organist Mr. Andrzej Warzocha for their amazing efforts in making our Easter Celebration so very special and memorable.

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Mirosława Pawelczak
Zofia Adamowicz	Zofia Grochulski	Anthony Palermo
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Elaine Quan
Rachel Arandoña	Todd Hill	Benito Ramirez
Kyle Ardando	Tot Hoang	Jerry Ramirez
Sarah Arrizon	Dick Hoffman	Lourdes Rey
Andrzejek&Michael Ashline	Jackie Hoyt	Joan Ritchie
Avalon Asgari	Andrzej Hulisz	Carlene Romeo
Anna Bagowska	John Ibarra	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Jadwiga Inglis	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Leonard Jakubas	Elżbieta Rudzińska
Lois Barta	Renee Jarecki	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Ania Karwan	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Paul Budai	Anent L.	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Mary Laning	Matt Starbuck
Gregorio Cabotaje	Danuta Łabuś	Mary Strzadas
Edward Cacho	Monique Chmielewska	Adrienne Swinford
Dora Carrillo	Lehman	Halina Szmith
Peter Camacho Family	Olli Marban	Grace Teodors
Jean Carter	Marian Marek	Teresa Turek
Ashley&Connor Cooper	Anthony Martinez	Unborn Children
Lacie Cooper	Antoinette Martinez	Lauren Vairo
Gina Cruz	Amber Matrauga	Kelsie Wagner
Jadwiga Cywińska	Gail Morganti	Charlene Web
Sylvia Derby	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Adam Dolewski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Zdzisław Dolewski	Monica Nava	Patricia Yochum
Joe Doud	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Mieczysław Dutkowski	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Andrzej Niedojadło	
Grzegorz Gąska	Jarrod Pavlak	

Polish National Alliance, Council 73

Debutante & Squire
Ball
May 11, 2024, Saturday at 5:30 pm
Our Lady of the Bright Mount Polish Church
3424 W. Adams Blvd, Los Angeles, CA 90018
Tickets are \$80 each
Ula (714) 369-9083
Basia (714) 357-6058
*We sincerely invite you to join our celebration
recognizing the youth in our community.*

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	Divine Mercy Sunday
Monday:	St. Aedesius
Tuesday:	Martyrs of Pannonia
Wednesday:	St. Apollonius
Thursday:	Saint Stanislaus, Bishop and Martyr
Friday:	St. Zeno of Verona
Saturday:	Saint Martin I, Pope and Martyr
Sunday:	St. Thomas

RECYCLE

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **April 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

Despite our lack of faith, Christ still calls and gives the strength to respond. Bring your questions to Him, that He might answer your doubts with His gentle, but persistent love.
DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

THE VERY DEPTHS OF TENDERNESS

Everything that exists has come forth from the very depths of My most tender mercy. Every soul in its relation to Me will contemplate My love and mercy throughout eternity. The Feast of Mercy emerged from My very depths of tenderness. It is My desire that it be solemnly celebrated on the first Sunday after Easter. Mankind will not have peace until it turns to the Fount of My Mercy (*Diary*, 699).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Sat 4/6	8:00 am	FIRST SATURDAY DEVOTION MASS Fr. Ed Broom, OMV from Rita Hayes DIVINE MERCY SUNDAY
	4:00 pm	+Billy J. Davis from Bernadette +Ed Urbano from Tim and Karen Simo
Sun 4/7	9:00 am	For Joe Kozak on his birthday from Jean Carter
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Jadwiga Taut w 30 rocznicę śmierci od Czesławy z rodziną +Zofia Kopydlowska w 7 rocznicę śmierci od córki Grażyny O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej i dary Ducha Świętego dla Wiktorii Markowskiej z okazji 20 rocznicy urodzin +Barbara Matulka od córek i wnuków +Andrzej Młodzianowski w 14 rocznicę śmierci od żony z dziećmi +Bogumiła Przywitowska w 4 rocznicę śmierci od córki Agnieszki z rodziną +Michał Szydełko w 4 rocznicę śmierci od matki chrzestnej z rodziną +Jerzy Niziołek w 3 rocznicę śmierci od siostry z rodziną +Mike Wyszomirskiego i ks. +Juliana Kwiatkowskiego od Teresy Wyszomirskiej z rodziną
	3:00 pm	DIVINE MERCY CELEBRATION
Sat 4/13	10:00 am	Confirmation Mass
	4:00 pm	+Carmen Mendez from Armando and Sandy
Sun 4/14	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	Za ikonę Matki Boskiej Częstochowskiej w 1 rocznicę poświęcenia w Katedrze od Teresy Wyszomirskiej z rodziną +Józef Wojtyna w 12 rocznicę śmierci od żony z dziećmi i wnukami +Czesława Czura w 14 rocznicę śmierci i +Ludwik Czura od córki z rodziną +Marian Biernat w 23 rocznicę śmierci od wnuczki z rodziną +Bogusław Sobaczek w 3 rocznicę śmierci Od córki Dobrosławy z rodziną

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

As of this week 57 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2024 and have pledged \$19,380

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
03/23 & 03/24/2024	\$ 5,992.00	\$ 797.00
03/30 & 03/31/2024	\$ 11,580.00	\$ 1,217.00

God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

THE CELEBRATION OF THE FEAST OF THE DIVINE MERCY

Pope John Paul II Polish Center in YL
Sunday April 7th, (in English & Polish)
12:00-3:00pm Exposition of the Blessed Sacrament, Individual and group Adoration;
3:00 pm Chaplet to the Divine Mercy, Benediction; Procession with flowers; Veneration of the Relics of St. Faustina

NOVENA TO THE DIVINE MERCY

3:00pm: Good Friday until the Divine Mercy Sunday
JESUS I TRUST IN YOU!

ŚWIĘTO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Niedziela 23 kwietnia 2017
 10:30 rano Msza św.
 Wystawienie Najświętszego Sakramentu
12:00-15:00—Adoracja indywidualna i grupowa
15:00—Koronka do Miłosierdzia Bożego; Benedykcia; Procesja z kwiatami
 Oddanie czci Relikwiom św. Faustyny
JEZU, UFAM TOBIE!

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodkowa spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

12th Annual Charities Golf Tournament
 at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA — April 15, 2024

Greens Fees \$165 per Golfer (\$155/person for a foursome if paid by 03/27/2024) include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerryly@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass